

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2009/44/EB,

2009 m. gegužės 6 d.

iš dalies keičianti Direktyvos 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose ir Direktyvos 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito nuostatas dėl susietųjų sistemų ir kredito reikalavimų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos centrinio banko nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/26/EB ⁽⁴⁾ buvo nustatytas režimas, pagal kurį pervedimo nurodymų ir įskaitymo baigtinumas, taip pat teisė perimti įkaitą užtikrinami tiek vidaus, tiek ir užsienio dalyviams mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemose.
- (2) Komisijos 2006 m. balandžio 7 d. Direktyvos 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo vertinimo ataskaitoje buvo padaryta išvada, kad Direktyva 98/26/EB iš esmės yra veiksminga. Ataskaitoje pabrėžta, kad mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų srityje jau gali būti vykdomi tam tikri svarbūs pokyčiai, ir padaryta išvada, kad reikėtų patikslinti ir supaprastinti Direktyvą 98/26/EB.
- (3) Tačiau svarbiausias pokytis yra didėjantis sąsajų tarp sistemų skaičius – tuo metu, kai buvo rengiamas Direktyvos 98/26/EB projektas, sistemos veikė beveik be išimties nacionaliniu lygmeniu ir nepriklausomai viena nuo kitos. Šis pokytis yra vienas iš rezultatų, kurį davė 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų ⁽⁵⁾, ir Europos

kliringo ir atsiskaitymų veiklos kodeksas. Siekiant prisitaikyti prie šių pokyčių, reikėtų patikslinti „sąveikaujančios sistemos“ sampratą ir sistemų operatorių atsakomybę.

- (4) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/47/EB ⁽⁶⁾ buvo sukurta vienoda Bendrijos teisinė sistema dėl finansinio įkaito naudojimo tarp valstybių ir taip panaikinta dauguma oficialių reikalavimų, kurie tradiciškai buvo taikomi susitarimams dėl įkaito.

- (5) Europos centrinis bankas nutarė nuo 2007 m. sausio 1 d. įtraukti kredito reikalavimus kaip tinkamą įkaito rūšį Eurosistemos kredito operacijose. Europos centrinis bankas, siekdamas kuo labiau padidinti kredito reikalavimų ekonominį poveikį, rekomendavo išplėsti Direktyvos 2002/47/EB taikymo sritį. Šis klausimas buvo aptartas 2006 m. gruodžio 20 d. Komisijos Direktyvos dėl susitarimų dėl finansinio įkaito (2002/47/EB) vertinimo ataskaitoje ir buvo pritarta Europos centrinio banko nuomonei. Kredito reikalavimų naudojimas padidins tinkamo teikti įkaito fondą. Be to, tolimesnis suderinimas mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų srityje dar labiau prisidės prie vienodų veiklos sąlygų visų valstybių narių kredito įstaigoms kūrimo. Jeigu kredito reikalavimus būtų dar lengviau naudoti kaip įkaitą, tai būtų naudinga ir vartotojams, ir skolininkams, nes įkaitas paskatintų konkurenciją ir atsirastų daugiau galimybių pasinaudoti kreditu.

- (6) Siekiant palengvinti kredito reikalavimų naudojimą, svarbu panaikinti arba uždrausti nustatyti bet kokias administracines taisykles, kaip antai pranešimo ir registravimo reikalavimai, dėl kurių ikeisti kredito reikalavimus būtų neįmanoma. Taip pat, siekiant nepakenkti įkaito gavėjų pozicijai, skolininkams turėtų būti suteikta galimybė teisėtai atsisakyti savo tarpusavio reikalavimų užskaitos teisių kreditorių atžvilgiu. Ta pačia logika reikėtų grįsti ir poreikį suteikti galimybę skolininkui leisti nesilaikyti banko informacijos slaptumo taisyklių, nes kitu atveju įkaito gavėjui gali nepakakti informacijos susijusių kredito reikalavimų vertei tinkamai įvertinti. Šios nuostatos turėtų neprieštarauti 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ OL C 216, 2008 8 23, p. 1.⁽²⁾ 2008 m. gruodžio 3 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).⁽³⁾ 2008 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2009 m. balandžio 27 d. Tarybos sprendimas.⁽⁴⁾ OL L 166, 1998 6 11, p. 45.⁽⁵⁾ OL L 145, 2004 4 30, p. 1.⁽⁶⁾ OL L 168, 2002 6 27, p. 43.⁽⁷⁾ OL L 133, 2008 5 22, p. 66.

- (7) Valstybės narės nepasinaudojo joms suteikta galimybe pagal Direktyvos 2002/47/EB 4 straipsnio 3 dalį įkaičio gavėjui neleisti taikyti perėmimo nuosavybės teisės. Todėl ši nuostata turėtų būti panaikinta.
- (8) Todėl direktyvas 98/26/EB ir 2002/47/EB reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.
- (9) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros⁽¹⁾ 34 punktą valstybės narės skatinamos savo ir Bendrijos intereso labui parengti lenteles, kurios kuo geriau iliustruotų šios direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių tarpusavio atitikimą, ir viešai jas paskelbti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 98/26/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 98/26/EB iš dalies keičiama taip:

1. 8 konstatuojamoji dalis išbraukiama.

2. Įterpiama ši konstatuojamoji dalis:

„(14a) Kadangi nacionalinės kompetentingos valdžios institucijos ar prižiūrėtojai turėtų užtikrinti, kad sąveikaujančias sistemas steigiantys sistemų operatoriai kiek įmanoma susitartų dėl bendrų taisyklių dėl įvedimo į sąveikaujančias sistemas momento. Nacionalinės kompetentingos valdžios institucijos ar prižiūrėtojai turėtų užtikrinti, kad taisyklės dėl įvedimo į sąveikaujančias sistemas momento, kiek įmanoma ir būtina, būtų koordinuojamos, siekiant išvengti teisinio netikrumo dalyvaujančios sistemos įsipareigojimų nevykdymo atveju.“

3. Įterpiama ši konstatuojamoji dalis:

„(22a) Jei sąveikaujančių sistemų atveju nebus suderinta, kokios taisyklės taikomos įvedimo į sistemą momentui ir neatšaukiamumui, vienos sistemos dalyviai ar net patys sistemos operatorius gali patirti įsipareigojimų nevykdymo kitoje sistemoje persidavimo poveikį. Siekiant apriboti sisteminių riziką, pageidautina nustatyti, kad sąveikaujančių sistemų operatoriai suderintų taisykles dėl įvedimo į sistemą momento ir neatšaukiamumo savo valdomose sistemose.“

4. 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) a punkte žodis „ekiu“ pakeičiamas žodžiu „eurais“;

b) c punkto antra įtrauka pakeičiama taip:

„— atliekant operacijas, kurias vykdo valstybių narių centriniai bankai arba Europos centrinis bankas, atlikdami savo, kaip centrinių bankų, funkcijas.“

5. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) a punktas iš dalies keičiamas taip:

i) pirma įtrauka pakeičiama taip:

„— tarp trijų arba daugiau dalyvių, išskyrus tos sistemos operatorių, galimą atsiskaitymų tarpininką, galimą kitą pagrindinę sandorio šalį, galimus kliringo namus arba galimą netiesioginę sistemos dalyvį, kai pervedimo nurodymų kliringas, nesvarbu, ar vykdomas per kitą pagrindinę sandorio šalį, ar ne, arba pervedimo nurodymai tarp dalyvių vykdomi taikant bendras taisykles ir laikantis standartizuotos tvarkos,“;

ii) papildoma šia pastraipa:

„Sąveikaujančių sistemų susitarimas nėra sistema.“;

b) b punkto pirma ir antra įtraukos pakeičiamos taip:

„— kredito įstaiga, kaip apibrėžta 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (nauja redakcija) (*) 4 straipsnio 1 punkte, įskaitant tos pačios direktyvos 2 straipsnyje išvardytas įstaigas,

— investicinė firma, kaip apibrėžta 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų (**) 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, išskyrus tos pačios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje nurodytas įstaigas,

(*) OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

(**) OL L 145, 2004 4 30, p. 1.“;

c) f punktas iš dalies keičiamas taip:

i) pirma pastraipa pakeičiama taip:

„f) „dalyvis“ – tai įstaiga, kita pagrindinė sandorio šalis, atsiskaitymų tarpininkas, kliringo namai arba sistemos operatorius.“;

(1) OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

ii) trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybė narė gali nuspręsti, kad šioje direktyvoje netiesioginis dalyvis gali būti laikomas dalyviu, jei tai yra pateisinama atsižvelgiant į sisteminę riziką. Kai netiesioginis dalyvis laikomas dalyviu atsižvelgiant į sisteminę riziką, tai neapriboja dalyvio, per kurį netiesioginis dalyvis perduoda pervedimo nurodymus sistemai, atsakomybės.“;

d) g punktas pakeičiamas taip:

„g) „netiesioginis dalyvis“ – tai įstaiga, kita pagrindinė sandorio šalis, atsiskaitymų tarpininkas, kliringo namai arba sistemos operatorius, kurį su sistemos dalyviu, atliekančiu pervedimo nurodymus, sieja sutartiniai santykiai, leidžiantys netiesioginiam dalyviui per sistemą perduoti pervedimo nurodymus, su sąlyga, kad netiesioginis dalyvis yra žinomas sistemos operatoriui.“;

e) h punktas pakeičiamas taip:

„h) „vertybiniai popieriai“ – tai visos Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnyje nurodytos priemonės“;

f) i punkto pirma įtrauka pakeičiama taip:

„— bet kuris dalyvio duotas nurodymas perduoti gavėjui disponuoti pinigų suma, darant įrašus kredito įstaigos, centrinio banko, kitos pagrindinės sandorio šalies arba atsiskaitymų tarpininko sąskaitose, arba bet kuris nurodymas, pagal kurį prisiimamas arba įvykdomas mokėjimo įsipareigojimas, kaip apibrėžta sistemos taisyklėse, arba“;

g) l punktas pakeičiamas taip:

„l) „atsiskaitymų sąskaita“ – tai sąskaita centriniam banke, pas atsiskaitymų tarpininką arba pas kitą pagrindinę sandorio šalį, naudojama lėšoms arba vertybiniais popieriais laikyti ir atsiskaitymams tarp sistemos dalyvių atlikti“;

h) m punktas pakeičiamas taip:

„m) „įkaitas“ – tai visas pagal įkeitimo (įskaitant pinigus, kurie pateikiami kaip įkeitimo objektas), atpirkimo arba panašią sutartį ar kitaip pateikiamas realizuotinas turtas, įskaitant, be apribojimų, 2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito (*) 1 straipsnio 4 dalies a punkte nurodomą finansinį įkaitą, skirtas užtikrinti teises ir įsipareigojimus,

galinčius atsirasti dėl naudojimosi sistema, arba pateikiamas valstybių narių centriniams bankams ar Europos centriniam bankui;

(*) OL L 168, 2002 6 27, p. 43.“;

i) papildoma šiais punktais:

„n) „darbo diena“ apima dienos ir nakties atsiskaitymus ir visus įvykius, įvykusius per sistemos darbo ciklą;

o) „sąveikaujančios sistemos“ tai dvi ar daugiau sistemų, kurių sistemų operatoriai vienas su kitu sudarė susitarimą dėl tarpsteminio pervedimo nurodymų vykdymo;

p) „sistemos operatorius“ – tai subjektas arba subjektai, turintys teisinę atsakomybę už sistemos veiklą. Sistemos operatorius taip pat gali veikti kaip atsiskaitymų tarpininkas, kita pagrindinė sandorio šalis arba kliringo namai.“

6. 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Pervedimo nurodymų ir įskaitymo vykdymas yra teisiškai užtikrinamas ir privalomas trečiosioms šalims net ir tuo atveju, kai sistemos dalyviui yra iškelta nemokumo byla, jeigu pervedimo nurodymai buvo įvesti į sistemą iki to momento, kai buvo iškelta tokia nemokumo byla, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalyje. Tai taikoma net ir tuo atveju, kai (atitinkamos sistemos arba sąveikaujančios sistemos) dalyviui arba sąveikaujančios sistemos operatoriui, kuris nėra dalyvis, yra iškelta nemokumo byla.

Jeigu pervedimo nurodymai įvedami į sistemą jau iškelus nemokumo bylą ir yra įvykdomi tą pačią darbo dieną, kaip nustatyta sistemos taisyklėse, kurią tokia byla iškeliamą, jų vykdymas yra teisiškai užtikrinamas ir privalomas trečiosioms šalims tik jeigu sistemos operatorius gali įrodyti, kad tuomet, kai tokių pervedimo nurodymų jau nebebuvo galima atšaukti, jis nežinojo ir neturėjo žinoti apie tokios bylos iškėlimą.“;

b) papildoma šia dalimi:

„4. Sąveikaujančių sistemų atveju kiekviena sistema savo taisyklėse nustato įvedimo į sistemą momentą taip, kad kiek įmanoma užtikrintų, kad visų susijusių sąveikaujančių sistemų taisyklės šia prasme būtų suderintos. Jeigu visų atitinkamų sąveikaujančių sistemų taisyklėse aiškiai nenumatytos kitos nuostatos, sistemos taisyklėms dėl įvedimo momento neturi įtakos jokios kitų sistemų, su kuriomis ji sąveikauja, taisyklės.“

7. 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

Valstybės narės gali nustatyti, kad nemokumo bylos iškelimas sistemos dalyviui arba sąveikaujančios sistemos operatoriui nedraudžia nemokumo bylos iškelimo darbo dieną panaudoti to dalyvio atsiskaitymų sąskaitoje esančių lėšų arba vertybinių popierių tokio dalyvio su sistema arba sąveikaujanti sistema susijusiems išpareigojimams įvykdyti. Valstybės narės gali taip pat nustatyti, kad tokio dalyvio su sistema susijęs kreditas pagal turimą ir galiojantį įkaitą būtų panaudotas to dalyvio su sistema arba su sąveikaujanti sistema susijusiems išpareigojimams įvykdyti.“

8. 5 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Sąveikaujančių sistemų atveju kiekviena sistema savo taisyklėse nustato neatšaukiamumo momentą taip, kad kiek įmanoma užtikrintų, kad visų susijusių sąveikaujančių sistemų taisyklės šia prasme būtų suderintos. Jeigu visų sąveikaujančiose sistemose dalyvaujančių sistemų taisyklėse aiškiai nenumatytos kitos nuostatos, sistemos taisyklėms dėl neatšaukiamumo momento neturi įtakos jokios kitų sistemų, su kuriomis ji sąveikauja, taisyklės.“

9. 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

Nemokumo byla neturi atgalinio poveikio sistemos dalyvio teisėms ir išpareigojimams, kylantiems dėl jo dalyvavimo sistemoje ar susijusiems su tokiu dalyvavimu, kurie atsiranda iki to momento, kai buvo iškelta nemokumo byla, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalyje. Tai, *inter alia*, taikoma, kai kalbama apie sąveikaujančios sistemos dalyvio arba sąveikaujančios sistemos operatoriaus, kuris nėra dalyvis, teises ir išpareigojimus.“

10. 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

1. Sistemos operatoriaus arba jos dalyvio teisėms į jiems pateiktą dalyvaujant sistemoje ar bet kurioje sąveikaujančioje sistemoje įkaitą ir valstybių narių centrinių bankų arba Europos centrinio banko teisėms į jiems pateiktą įkaitą neturi įtakos nemokumo bylos, susijusios su:

- sistemos arba sąveikaujančios sistemos dalyviu;
- sąveikaujančios sistemos operatoriumi, kuris nėra dalyvis;

c) valstybių narių centrinių bankų arba Europos centrinio banko kitos sandorio šalimi; arba

d) bet kuria trečiaja šalimi, kuri pateikė įkaitą.

Toks įkaitas gali būti realizuotas įgyvendinant šias teises.

2. Jeigu vertybiniai popieriai (taip pat ir teisės į vertybinius popierius) yra pateikiami kaip įkaitas sistemos dalyviams, sistemos operatoriams ir (arba) valstybių narių centriniams bankams arba Europos centriniam bankui, kaip nurodyta 1 dalyje, ir jų (arba jų vardu veikiančio įgaliotinio, tarpininko arba trečiosios šalies) teisės, susijusios su vertybiniais popieriais, teisiškai pagrįstai įrašytos į valstybėje narėje esantį registrą, sąskaitą arba centralizuotą depozitoriumą, tokių subjektų, kaip įkaito turėtojų, teises, susijusias su minėtais vertybiniais popieriais, reglamentuoja tos valstybės narės teisė.“

11. 10 straipsnis pakeičiamas taip:

„10 straipsnis

1. Valstybės narės apibrėžia sistemas ir atitinkamų sistemų operatorius, kurie turi būti įtraukti į šios direktyvos taikymo sritį, ir praneša apie juos Komisijai, taip pat informuoja Komisiją apie institucijas, kurias jos yra pasirinkusios pagal 6 straipsnio 2 dalį.

Sistemos operatorius nurodo valstybei narei, kurios teisė yra taikoma, sistemos dalyvius, įskaitant visus galimus netiesioginius dalyvius, taip pat praneša apie bet kokius jų pasikeitimus.

Be informacijos, pateikiamos pagal šio straipsnio antrąją pastraipą, valstybės narės, kurių jurisdikcijai priklauso sistemos, gali nustatyti jų priežiūros arba leidimo veikti reikalavimus.

Kiekvieno teisėtų interesų turinčio asmens prašymu įstaiga jį informuoja apie sistemas, kuriose ji dalyvauja, ir pateikia informaciją apie tokių sistemų veikimą reglamentuojančias pagrindines taisykles.

2. Sistema, nustatyta prieš įsigaliojant 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/44/EB, iš dalies keičiančią Direktyvos 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemoje ir Direktyvos 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito nuostatas dėl susietųjų sistemų ir kredito reikalavimų (*), įgyvendinančioms nacionalinėms nuostatomis, išlieka nustatyta pagal šią direktyvą.

Pervedimo nurodymas, kuris įvedamas į sistemą prieš įsigaliojant nacionalinėms Direktyvos 2009/44/EB įgyvendinimo nuostatomis, tačiau buvo įvykdytas po to, šioje direktyvoje laikomas pervedimo nurodymu.

(*) OL L 146, 2009 6 10, p. 37.“

2 straipsnis

Direktyvos 2002/47/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2002/47/EB iš dalies keičiama taip:

1. 9 konstatuojamoji dalis pakeičiama taip:

„(9) Siekiant sumažinti administracinę naštą šalims, besinaudojančioms finansiniu įkaitu šios direktyvos taikymo srityje, vienintelis nacionalinės teisės nustatytas tinkamumo reikalavimas dėl finansinio įkaito, taikomas šalims, būtų tas, kad finansinį įkaitą kontroliuotų įkaito gavėjas ar asmuo, veikiantis įkaito gavėjo vardu, neišskiriant tų įkaito pateikimo būdų, kai įkaito davėjui leidžiama pakeisti įkaitą ar atsiimti įkaito perteklių. Šioje direktyvoje valstybėms narėms neturėtų būti draudžiama reikalauti, kad kredito reikalavimas būtų pateikiamas įtraukimo į reikalavimų sąrašą būdu.“

2. 20 konstatuojamoji dalis pakeičiama taip:

„(20) Ši direktyva nepažeidžia sutartinių sąlygų dėl finansinių priemonių ar kredito reikalavimų, pateiktų kaip finansinis įkaitas, pavyzdžiui, teisių, pareigų ar kitų sąlygų, numatytų tokių priemonių emisijos sąlygose, ar bet kokių kitų teisių, pareigų arba kitų sąlygų, kurios taikomos tarp tokių priemonių emitentų ir turėtojų arba tarp tokių kredito reikalavimų skolininkų ir kreditorių, veikimo ir poveikio.“

3. Papildoma šia konstatuojama dalimi:

„(23) Ši direktyva neturi poveikio valstybių narių teisėms nustatyti taisykles tam, kad būtų užtikrintas susitarimų dėl finansinio įkaito nuostatų, susijusių su kredito reikalavimais, veiksmingumas trečiųjų šalių atžvilgiu.“

4. 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) centrinis bankas, Europos centrinis bankas, Tarpautinių atsiskaitymų bankas, daugiašalės plėtros bankas, kaip nurodyta 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (nauja redakcija) (*) VI priedo 1 dalies 4 skirsnyje, Tarpautinis valiutos fondas ir Europos investicijų bankas;

(*) OL L 177, 2006 6 30, p. 1.“;

b) 2 dalies c punkto i–iv papunkčiai pakeičiami taip:

„i) kredito įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 1 punkte, įskaitant įstaigas, išvardytas tos direktyvos 2 straipsnyje;

ii) investicinė firma, kaip apibrėžta 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų (*) 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;

iii) finansų įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 5 punkte;

iv) draudimo įmonė, kaip apibrėžta 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvos 92/49/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo, iš dalies keičianti Direktyvas 73/239/EEB ir 88/357/EEB (trečioji ne gyvybės draudimo direktyva) (**) 1 straipsnio a punkte, bei draudimo įmonė, kaip apibrėžta 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo (***) 1 straipsnio 1 dalies a punkte;

(*) OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

(**) OL L 228, 1992 8 11, p. 1.

(***) OL L 345, 2002 12 19, p. 1.“

c) 4 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) pateikiamas finansinis įkaitas yra sudarytas iš pinigų, finansinių priemonių arba kredito reikalavimų“;

d) 4 dalis papildoma šiuo punktu:

„c) Valstybės narės iš šios direktyvos taikymo srities gali išbraukti kredito reikalavimus, kai skolininkas yra vartotojas, kaip nurodoma 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių (*) 3 straipsnio a punkte arba labai maža ar maža įmonė, kaip apibrėžta 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijos 2003/361/EB dėl labai mažų, mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (**) priedo 1 straipsnyje, 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse, išskyrus tuos atvejus, kai įkaito gavėjas ar tokių kredito reikalavimų įkaito teikėjas yra viena iš institucijų, nurodomų šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalies b punkte.

(*) OL L 133, 2008 5 22, p. 66.

(**) OL L 124, 2003 5 20, p. 36.“;

- e) 5 dalis iš dalies keičiama taip:
- i) antra pastraipa papildoma šiuo sakiniu:
- „Kredito reikalavimų atveju jų įtraukimo į įkaito gavėjui raštu ar teisiškai lygiaverčiu būdu pateikiamą reikalavimų sąrašą pakanka identifikuoti kredito reikalavimus ir įrodyti reikalavimų, kaip finansinio įkaito, pateikimą tarp šalių.“;
- ii) po antros pastraipos įterpiama tokia pastraipa:
- „Nepažeidžiant antrosios pastraipos nuostatų, valstybės narės gali nustatyti, kad įtraukimo į įkaito gavėjui raštu ar teisiškai lygiaverčiu būdu pateikiamą reikalavimų sąrašą taip pat pakanka nustatyti kredito reikalavimą ir įrodyti reikalavimo, pateikto kaip finansinis įkaitas, pateikimą skolininko arba trečiųjų šalių atžvilgiu.“
5. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
- a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:
- i) b ir c punktai pakeičiami taip:
- „b) „susitarimas dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė“ reiškia susitarimą, įskaitant atpirkimo sutartis, kuriuo įkaito davėjas visą nuosavybės teisę į finansinį įkaitą arba visas jo naudojimo teises perduoda įkaito gavėjui, siekdamas užtikrinti ar kitaip garantuoti atitinkamų finansinių įsipareigojimų įvykdymą;
- c) „susitarimas dėl finansinio įkaito, kaip prievolės įvykdymo užtikrinimo“ reiškia susitarimą, kuriuo įkaito davėjas pateikia finansinį įkaitą kaip užtikrinimą įkaito gavėjui ar jo naudai ir pagal kurį, nustačius teisę į prievolės įvykdymo užtikrinimą, visa arba tinkama nuosavybės teisė į finansinį įkaitą arba visas jo naudojimo teises lieka įkaito davėjui“;
- ii) papildoma šiuo punktu:
- „o) „kredito reikalavimai“ reiškia piniginius reikalavimus, kylančius iš susitarimo, pagal kurį kredito įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 1 punkte, įskaitant įstaigas, išvardytas tos pačios direktyvos 2 straipsnyje, suteikia kreditą kaip paskolą.“;
- b) 2 dalies antras sakinyss pakeičiamas taip:
- „Bet kuri substitucijos teisė arba teisė atsiimti finansinio įkaito perteklių finansinio įkaito davėjo naudai arba – kredito reikalavimų atveju – teisė rinkti jų teikiamas įplaukas iki atskiro pranešimo, nepažeidžia finansinio įkaito, pateikto įkaito gavėjui, kaip numatyta šioje direktyvoje.“
6. 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
- a) 1 dalis papildoma šiomis pastraipomis:
- „Nepažeidžiant 1 straipsnio 5 dalies, kai kredito reikalavimai pateikiami kaip finansinis įkaitas, valstybės narės nereikalauja, kad tokio finansinio įkaito sudarymas, galiojimas, tinkamumas, pirmenybės teikimas, įvykdymas ar leistinumas kaip įrodymas būtų priklausomas nuo kurio nors oficialaus veiksmo, pavyzdžiui, užregistravimo ar pranešimo skolininkui pagal kredito reikalavimą, kuris pateiktas kaip įkaitas, apie jį, įvykdymo. Tačiau valstybės narės gali reikalauti oficialaus veiksmo, pavyzdžiui, užregistravimo ar pranešimo, įvykdymo tinkamumo, pirmenybės teikimo, įvykdymo arba leistinumumo kaip įrodymo skolininko ir (arba) trečiųjų šalių atžvilgiu tikslais.
- Iki 2014 m. birželio 30 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl šios pastraipos tikslingumo.“;
- b) papildoma šia dalimi:
- „3. Nepažeidžiant 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (*) nuostatų ir nacionalinių nuostatų dėl nesąžiningų sutarčių sąlygų, valstybės narės užtikrina, kad kredito reikalavimų turintys skolininkai galėtų raštu ar teisiškai lygiaverčiu būdu teisėtai atsakyti:
- i) savo tarpusavio reikalavimų dėl kredito reikalavimo užskaitos su kreditoriais ir su asmenimis, kuriems kreditorius perleido, įkeitė ar kitaip panaudojo kredito reikalavimą kaip įkaitą, teisių; ir
- ii) savo teisių, atsirandančių dėl banko informacijos slaptumo taisyklių, kurios kitaip neleistų kredito reikalavimą pateikusiam kreditoriui ar ribotų jo galimybes teikti informaciją apie šį kredito reikalavimą arba skolininką, kad šį kredito reikalavimą būtų galima panaudoti kaip įkaitą.
- (*) OL L 95, 1993 4 21, p. 29.“
7. 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
- a) 1 dalis papildoma šiuo punktu:
- „c) kredito reikalavimus parduodant ar perimant nuosavybėn, įskaitant jų vertę arba panaudojant jų vertę atitinkamiems finansiniams įsipareigojimams įvykdyti.“;

- b) 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:
- „b) susitarime dėl finansinio įkaito, kaip prievolės įvykdymo užtikrinimo, šalys yra susitarusios dėl finansinių priemonių ir kredito reikalavimų vertės nustatymo.“;
- c) 3 dalis išbraukiama.
8. 5 straipsnis papildomas šia dalimi:
- „6. Šis straipsnis netaikomas kredito reikalavimams.“
9. Po 9 straipsnio įterpiamas šis straipsnis:
- „9a straipsnis
- Direktyva 2008/48/EB
- Šios direktyvos nuostatos nepažeidžia Direktyvos 2008/48/EB.“
- 3 straipsnis
- Perkėlimas į nacionalinę teisę**
1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini šiai direktyvai įgyvendinti iki 2010 m. gruodžio 30 d. Jos nedelsdamos apie tai informuoja Komisiją.
- Jos pradeda taikyti šias priemones nuo 2011 m. birželio 30 d.
- Valstybės narės, patvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodų darymo tvarką nustato valstybės narės.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.
- 4 straipsnis
- Įsigaliojimas**
- Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
- 5 straipsnis
- Adresatai**
- Ši direktyva skirta valstybėms narėms.
- Priimta Strasbūre 2009 m. gegužės 6 d.
- Europos Parlamento vardu*
Pirmininkas
H.-G. PÖTTERING
- Tarybos vardu*
Pirmininkas
J. KOHOUT